

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne: **D. Š.**, proti žalovanému: **Krajský stavebný úrad v Žiline**, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline č. k. 21 S 17/2009-53 zo dňa 27. mája 2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Žiline č. k. 21 S 17/2009-53 zo dňa 27. mája 2009 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom právo na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením Krajský súd v Žiline v zmysle § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zastavil konanie vo veci preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 08/1463/724/To zo dňa 15. mája 2008 z dôvodu, že žalobkyňa podala žalobu oneskorene.

V odvolaní doručenom tunajšiemu súdu dňa 14.08.2009 žalobkyňa uvádza, že svojou žiadosťou o zrušenie rozhodnutia žalovaného č. 08/1463/724/To zo dňa 15. mája 2008 nežiadala preskúmanie zákonnosti tohto rozhodnutia, tak ako to uvádza súd, ale žiadala zrušenie rozhodnutia. Žalobkyňa ďalej uvádza, z akých dôvodov navrhuje zrušiť rozhodnutie žalovaného. O zrušenie rozhodnutia požiadala listom zo dňa 21. júla 2008 žalovaného, ktorý jej odpovedal, že predmetné rozhodnutie zrušiť nemôže. Zrušenie žiadala z dôvodu novej skutočnosti a teda aj preskúmanie rozhodnutia žalovaného sa musí diať z hľadiska tejto novej skutočnosti, okrem iného.

Žalobkyňa ďalej tvrdí, že žiadosť o zrušenie rozhodnutia nepodala oneskorene. Krajský súd nevzal do úvahy, že žalobkyňa sa už listom zo dňa 21. júla 2008 obrátila na žalovaného so žiadosťou o zrušenie jeho rozhodnutia zo dňa

15. mája 2008. Teda proti rozhodnutiu žalovaného namietala včas, a to 21. júla 2008, hneď potom ako sa dozvedela o nových okolnostiach. To, že sa obrátila na žalovaného, nie je chyba, v napadnutom rozhodnutí nie je totiž uvedené, že ho možno dať preskúmať krajským súdom, pričom v rozhodnutí mala byť zároveň uvedená aj lehota, dokedy tak možno urobiť.

Aj keď sa žalobkyňa obrátila na nesprávnu inštanciu, keď vec nepatrila do pôsobnosti žalovaného, ten ju mal okamžite postúpiť na súd, nie odpovedať, že on svoje rozhodnutie zrušiť nemôže. Preto má žalobkyňa za to, že z dôvodu, že na žalovaného sa obrátila listom zo dňa 21. júla 2008, jej podanie nemohlo prísť neskoro. Hneď potom, ako ju žalovaný upovedomil, že svoje rozhodnutie zrušiť nemôže, obrátila sa ihneď na Okresný súd Žilina so žiadosťou z 24. septembra 2008 o zrušenie rozhodnutia žalovaného. Jej žiadosť teda bola podaná včas a nemohla v žiadnom prípade prísť neskoro.

Krajský súd preto nemal žiaden dôvod konanie zastaviť a preto navrhuje uznesenie krajského súdu zrušiť v celom rozsahu a žiada, aby jej žiadosť zo dňa 21. júla a 24. septembra 2008 bola riadne prejednaná a rozhodnutie žalovaného č. 08/1463/724/To zo dňa 15. mája 2008 bolo zrušené. Žalobkyňa zároveň žiada, aby bola urobená oprava v katastri nehnuteľností a príslušná časť parcely č. 4942/113 bola vrátená do jej vlastníctva.

K odvolaniu žalobkyne sa vyjadril žalovaný, ktorý uviedol argumenty na podporu správnosti svojho postupu pri vydaní napadnutého rozhodnutia, pričom sa vyjadril len k meritu veci, ktorá bola predmetom správneho konania, teda k samotnému vyvlastňovaciemu konaniu. Odvolací súd nepovažuje za potrebné zmieňovať sa o týchto dôvodoch, nakoľko nie sú predmetom rozhodovania v tomto konaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné.

Podané odvolanie obsahuje okrem iného aj dôvody, pre ktoré žalobkyňa žiada zrušiť rozhodnutie žalovaného, tieto však nie sú v tomto konaní relevantné. Predmetom odvolacieho konania je otázka, či krajský súd zastavil konanie dôvodne, teda či správne posúdil zmeškanie lehoty na podanie žaloby, a preto je potrebné zaoberať sa dôvodmi žalobkyne len v týchto intenciách.

Na konanie a rozhodovanie žalovaného v predmetnej veci sa vzťahuje zákon č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon), ktorý v ustanovení § 140 zakotvuje subsidiárnu pôsobnosť všeobecných predpisov o správnom konaní.

Nakoľko § 114 stavebného zákona nestanovuje iné náležitosti, na obsah poučenia v napadnutom rozhodnutí žalovaného je potrebné aplikovať ustanovenia správneho poriadku.

Podľa § 47 ods. 4 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) poučenie o odvolaní (rozklade) obsahuje údaj, či je rozhodnutie konečné alebo či sa možno proti nemu odvolať (podať rozklad), v akej lehote, na ktorý orgán a kde možno odvolanie podať. Poučenie obsahuje aj údaj, či rozhodnutie možno preskúmať súdom.

Z obsahu napadnutého rozhodnutia č. 08/1463/724/To zo dňa 15. mája 2008 je zrejmé, že žalovaný poučil žalobkyňu, že *„proti tomuto rozhodnutiu o odvolaní sa podľa § 59 ods. 4 správneho poriadku nemožno ďalej odvolať. Rozhodnutie je možné preskúmať súdom podľa priatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku.“*

Odvolací súd preto konštatuje, že žalovaný pri poučení žalobkyne o možných formách preskúmania napadnutého rozhodnutia postupoval v súlade so zákonom. Poučenie obsahuje údaj o tom, že proti rozhodnutiu sa nemožno odvolať, a zároveň účastníka konania informuje o možnosti súdneho prieskumu tohto rozhodnutia. Tvrdenie žalobkyne, že v napadnutom rozhodnutí nie je uvedené, že ho možno dať preskúmať na krajský súd, nie je dôvodné. Žalovaný účastníčku konania poučil, že rozhodnutie možno preskúmať súdom. Nebol pritom podľa zákona povinný uviesť konkrétny súd, na ktorý sa môže účastník konania obrátiť, ani lehotu, v ktorej možno návrh na preskúmanie rozhodnutia podať. Vecná a miestna príslušnosť súdu, ako aj lehota na podanie žaloby, je upravená v piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, na ustanovenia ktorého žalovaný v poučení poukázal.

Žalobkyňa sa preto mala riadiť poučením správneho orgánu a v prípade, že sa chcela domôcť zrušenia napadnutého rozhodnutia, mala podať žalobu na súd, ktorý je v tomto štádiu konania (rozhodnutie odvolacieho správneho orgánu) inštanciou, oprávnenou na preskúmanie rozhodnutia žalovaného.

Namiesto toho, po doručení rozhodnutia žalovaného č. 08/1463/724/To zo dňa 15. mája 2008, sa žalobkyňa obrátila na žalovaného žiadosťou zo dňa 21. júla 2008, v ktorej žiadala o zrušenie tohto rozhodnutia. Žalovaný na uvedenú žiadosť odpovedal listom zo dňa 12. augusta 2008, v ktorom žalobkyňi oznámil, že jej žiadosti nie je možné vyhovieť a zároveň poukázal na poučenie napadnutého rozhodnutia, ktoré odkazuje na možnosť preskúmania rozhodnutia súdom. Najvyšší súd Slovenskej republiky nesúhlasí s názorom žalobkyne, že ak vec nepatrila do pôsobnosti žalovaného, ten ju mal okamžite postúpiť na súd. Žalovanému správne orgánu takáto povinnosť zo zákona nevyplýva, pričom je potrebné zdôrazniť, že v zmysle čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky štátne orgány môžu

konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Podľa § 20 správneho poriadku ak správny orgán nie je príslušný na rozhodnutie, je povinný podanie bez meškania postúpiť príslušnému správne mu orgánu a upovedomiť o tom účastníka konania. Ak je nebezpečenstvo z omeškania, správny orgán urobí nevyhnutné úkony, najmä na odvrátenie hroziacej škody.

Ako vyplýva z citovaného ustanovenia, zákon výslovne ukladá správne mu orgánu povinnosť postúpiť podanie účastníka príslušnému správne mu orgánu, nie však povinnosť postúpiť podanie súdu. Pre tvrdenie žalobkyne, že žalovaný správny orgán mal jej žiadosť zo dňa 21. júla 2008 postúpiť súdu, neexistuje v zákone žiadna opora. Tento záver odvolacieho súdu možno oprieť aj o ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku. To, že podanie, o ktorom má rozhodovať súd, má byť účastníkom konania urobené voči súdu a nie voči inému orgánu verejnej moci, vyplýva okrem iného aj z obsahových náležitostí podania, v ktorom musí byť označený súd, ktorému je podanie určené. Rozhodným argumentom proti tvrdeniu žalobkyne je však skutočnosť, že právne účinky spojené s podaním návrhu na začatie konania zostávajú zachované len v prípade podania návrhu na vecne, či miestne nepríslušnom súde. V prípade podania žaloby na správne mu orgáne by súd nemohol priznať zachovanie lehoty na jej podanie. Osobitnou úpravou disponuje len konanie o opravných prostriedkoch proti rozhodnutiam správnych orgánov podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, kde v § 250m ods. 2 veta druhá je stanovené, že návrh je podaný včas aj vtedy, ak bol podaný v lehote na orgáne, ktorý vydal rozhodnutie. Toto ustanovenie však nemožno aplikovať na prejednávanú vec.

Na základe uvedených skutočností Najvyšší súd konštatuje, že žiadosť žalobkyne zo dňa 21. júla 2008, ktorá bola doručená žalovanému správne mu orgánu dňa 4. augusta 2008, nemožno považovať za podanie žaloby na súd a v tomto smere jej ani nemožno priznať účinky spojené so zachovaním lehoty na podanie žaloby.

Podľa ustanovenia § 250b ods. 1 O.s.p. žaloba sa musí podať do dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak. Zameškanie lehoty nemožno odpustiť.

Napadnuté rozhodnutie žalovaného bolo žalobkyni doručené dňa 2. júla 2008. Nakoľko osobitný zákon neustanovuje inú lehotu, posledným dňom na podanie žaloby na preskúmanie rozhodnutia žalovaného bol 2. september 2008. Žalobu zo dňa 24. septembra 2008, adresovanú Okresnému súdu Žilina, podala žalobkyňa na poštovú prepravu dňa 1. októbra 2008, teda po uplynutí dvojmesačnej zákonnej lehoty.

Podľa ustanovenia § 250d ods. 3 O.s.p. **súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene**, ak ju podala neoprávnená osoba, ak smeruje proti

rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2).

Na námietku žalobkyne, že svojou žiadosťou o zrušenie rozhodnutia žalovaného nežiadala preskúmanie zákonnosti tohto rozhodnutia, tak ako to tvrdí krajský súd, ale žiadala zrušenie rozhodnutia, Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazuje na ustanovenie § 41 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého každý úkon posudzuje súd podľa jeho obsahu, aj keď je úkon nesprávne označený.

V návrhu zo dňa 24. septembra 2008 sa žalobkyňa jednoznačne domáha zrušenia rozhodnutia žalovaného č. 08/1463/724/To zo dňa 15. mája 2008. Vzhľadom na to, že takého petitu sa v občianskom súdnom konaní možno domáhať len v správnom súdnictve, ktoré je upravené v piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, krajský súd správne vyhodnotil podanie žalobkyne ako návrh na preskúmanie rozhodnutia žalovaného podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku. Žalobkyňa pritom v odvolaní sama uvádza, že svojím návrhom žiadala zrušenie rozhodnutia žalovaného.

Pokiaľ žalobkyňa uvádza, že žiadosťou zo dňa 21. júla 2008 sa u žalovaného domáhala zrušenia jeho rozhodnutia z dôvodu, že vyšla najavo nová skutočnosť, Najvyšší súd Slovenskej republiky v tejto súvislosti poukazuje na možnosť obnovy konania pred správnym orgánom podľa § 62 a nasl. správneho poriadku. Ak žalobkyňa naďalej zotrváva na tomto svojom tvrdení, ako účastníčka konania pred správnym orgánom má právo, aby jej žiadosť zo dňa 21. júla 2008 bola žalovaným správnym orgánom posúdená aj s ohľadom na možné naplnenie dôvodov obnovy konania, ak takúto požiadavku možno vyvodiť z obsahu uvedenej žiadosti.

S poukazom na vyššie uvedené dospel v prejednávanej veci odvolací súd k záveru, že krajský súd správne vyhodnotil podanie žalobkyne ako žalobu proti právoplatnému rozhodnutiu správneho orgánu, pričom konanie podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku zastavil dôvodne vzhľadom na skutočnosť, že žaloba nebola podaná v zákonnej dvojmesačnej lehote.

Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ustanovenia § 219 ods. 1 O.s.p. uznesenie Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/17/2009-53 zo dňa 27. mája 2009 ako vecne správne potvrdil.

O náhrade trov konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 21. októbra 2009

JUDr. Elena Kováčová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová